Anul V No. 16

Patru pagini: 3 lei exemplarul

15 Ian. 1938

IDEEA NAȚIONALĂ

Abonamente:
Abonamentul pe un an 120 lei
Pe jumătate de an 60 „
Instituții și sprijinitori 500 „

„Noi nu facem, și n'am făcut o singură zi în viața noastră, politică... Noi avem o religie noi suntem robii unei credințe. In focul ei ne consumăm și în întregime stăpîniți de ea, o slujim pînă la ultima putere. Pentru noi nu există înfringere și desarmare, căci forța, ale cărei unelte vrem noi să fim, e etern invincibilă. (1 August 1927)

† ION I. MOȚA

Director: N. N. Manolescu
Redacția și Ad-ția:
Str. Carol I No. 58 Buzău



...Nici o putere, nici o dragoste nu este deasupra Neamului, nu se poate împlini decît în Neamul tău, afară doar de puterea lui Cristos, de dragostea pentru El. Cristos este acelaș și în Spania și în Romînia. Cînd o oaste diavolească se ridică pentru a isgoni pe Cristos din lume, cînd în fața luminoasă a Mîntuitorului se trage cu baioneta și cu mitraliera, atunci toți oamenii, din orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii Cu atît mai mult cu cît cei ce lucrează acum la dărîmarea creștinismului în Spania, nu se mulțumesc cu nenorocirea acestei țări, ci vor ataca mîine așezarea creștinească a tuturor țărilor, așadar și a Romîniei noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, am spus că este deasupra neamurilor, putînd să ne aducă pe noi Romînii să luptăm pentru Cruce pe pămîntul străin al Spaniei, alături de Spanioli, de Nemți și de Italieni, — aceasta nu însemnează că puterea creștinătății și dragostea de Cristos ne scot din Neamul nostru, ne înstrăinează de el. Apărînd creștinătatea chiar pe pămînt străin, noi apărăm o putere care e isvor al puterii neamului nostru, iar ascultînd de îndemnul dragostei de Cruce noi ne supunem, aici în Spania, dragostei pentru neamul nostru romînesc.

Așadar noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii noastre strămoșești, pentru fericirea neamului romînesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin noua zidire pe care i-o aduce Căpitanul. Fapta noastră e o piatră de unghiu a acestei noui zidiri legionare romînești, zidire care — urmînd voința sorții care așa a fost încă depe vremurile de legendă ale Meșterului Manole — a cerut îngroparea noastră în temeliile pe care, de-acum, veacurile nu le vor mai putea dărîma...

Lisabona (Portugalia), la 3 Decembrie 1936 în ziua plecării spre pămîntul spaniol.

† ION I. MOȚA



Nu dezerta! Pentrucă dezertare se chiamă faptul de a părăsi calea care pornește din sătucul tău și pînă la tine, pentru a te integra într'o viață artificială în slujba instinctului de parvenire. Nu tînji după viața aceasta, infernală, a plăcerilor materiale care-ți torturează imaginația, îți pervertește ființa și te îndepărtează dela împlinirea datoriei, față de ai tăi și neam. Să știi că viața aceasta nu e firească să știi că ne-au confecționat-o străinii de sîngele și de idealurile noastre. Să știi că ea este pînza de paianjen pe care o țes dușmanii neamului pentru ca să te paralizeze pe tine și pe cei de-o seamă cu tine. Să știi că betonul armat al palatelor ce se ridică pădure, este frămîntat cu toată sudoarea neamului tău și tot luxul acesta ofensator, care circulă pe stradă și în locuri de petrecere, se face prin exploatarea muncii și a producției neamului tău. Să mai știi că în vreme ce în centrul orașului înstreinat chiue drăcesc răsfățul, la margine în mahalalele care adăpostesc muncitorii adevărați, frați de-ai tăi veniți de pe la sate, se sbate în mizerie neagră o lume întreagă.

Nu să ajungi „puternic" te pregătește, CI DREPT. Nu pentru binele tău să lupți și să muncești, ci pentru binele și salvarea neamului tău. Nu singuratic, închis în turnul egoismului tău, ci înmănunchiat cu cei de-o seamă cu tine în slujba neamului, soldat viteaz în serviciul comandat al cauzei naționale.

Se dă astăzi o luptă pe viață și pe moarte între lumea veche și legiunile tinere ale lumii noi. Deoparte cei care și-au uitat originile și-au renegat credințele, și-au trădat încrederea pusă în ei, beneficiarii vieții materiale, de cealaltă parte oastea fără nume a tineretului, legiunile verzi ale încrederii în virtuțile neamului, viteji care pregătesc o viață nouă în țară nouă, cu prețul libertății și, de multe ori, al vieții lor.

Pășește hotărît și gonește dela tine toată ispita și toate puterile răului. Sfarmă cu pumn viguros plasa minciunii, alungă pofta de viață eftină, ocolește mirajul și artificialitatea vieții de stradă, muncește și crede. Amintește-ți că ești venit aici să îndrepți nu să te pierzi. In tine și în camarazii tăi se află sămînța lumii de mîine. Face-ți-o să rodească prin muncă aprigă, prin jertfă și prin lepădarea de sine. Neîncetat, îndîrjit cu puteri reînoite, în slujba aceleiaşi idei: NEAMUL...

20 Noembrie 1935

† VASILE MARIN

I. I. Moța

Poporul nostru a crezut ca nimeni altul și crede *în minuni*.

Despre această credință în minuni stau mărturie nu numai basmele și cîntecele poporane, dar și istoria cu Ștefan, Mihai și Ferdinand I, iar în anii de după războiu, Căpitanul și Legiunea.

Fără credința făcătoare de minuni, nimic nu s'ar fi împlinit din marile împliniri ale istoriei noastre. Numai pe această credință s'a întemeiat mișcarea legionară, s'a înălțat și se va înălța Neamul în viitor.

Credem că nu ne înșelăm dacă vedem în această credință una din virtuțile elementare ale sufletului romînesc, pentru care minunea a fost din lumea aceasta, s'a arătat la marile cotituri ale istoriei sale și lucrează chiar astăzi — în plin desfrîu materialist și ateu — rînduind toate forțele vii ale nației în Legiune, — cea mai idealistă și singura pătrunsă de duhul creștin din toate mișcările naționale, azi în ființă. (Pe pămîntul cărui neam a mai regăsit Dumnezeu suflet atît de bun și ochi atît de limpezi, adînci și nevinovați, spre a li se arăta, a fi văzut și recunoscut, și în care grai a mai spus — dela Mîntuitorul Hristos încoace — voința Sa de pocăire și îndreptare a oamenilor, în afară de pămîntul, sufletul și graiul romînesc?)

In clipa în care și-ar pierde credința în minune, neamul romînesc ar fi un neam mort. Tocmai fiindcă-i reaprinde și-i întărește în chip nebănuit, această credință, Căpitanul și Legiunea sunt providențiali pentru Neam și vor face să rodească nesfîrșit și minunat puterile Neamului, ascunse și neînțelese pentru politicianii jidoviți și înstrăinați.

Viața și moartea lui Ion I. Moța și a lui Vasile Marin sunt o dovadă despre cele de mai sus.

* * *

Ion I. Moța!

Născut în familia patriarhală a unui vrednic slujitor al bisericei și dîrz luptător naționalist din Ardeal, Ionel a crescut întreg, curat, sănătos. S'a dăruit vieții și Patriei ca un suflet eroic stă-

N. N. Manolescu

Continuare în pag. 2-a

Cea mai mare jertfă legionară

ȘEDINȚE DE CUIB *)

Cînd scriu aceste rînduri, se apropie un an dela plecarea noastră în Spania. Este început de toamnă. Frunzele pomilor se ruginesc. Vînt, ploaie și aer posomorît. La Centrul Legionar se țin ședințe în fiecare seară. Se vorbește despre jertfa lor, se cîntă! „Moța în șanț plin de sînge, șoptește murind rugăciunea"...

...„Să faci, Căpitane, o țară, ca soarele sfînt de pe cer"...

...„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane, pășesc în rînd cu cei ce au rămas"...

Toamna a presărat în sufletul meu tristețe și nu știu dacă voiu putea da șirurilor de față adevăratul înțeles.

Aș vrea să smulg din pieptu-mi inima, să o aștern pe o hîrtie.

Ar vorbi mai bine, ar spune totul.

Ce mici, gîngavi și neputincioși suntem! Nu știu cum să încep, ca să arăt ce i-a adus pe ei la *jertfă*!...

In Boadilla del Monte am ținut ședințe de cuib. Le prezida Moța. Ședințele noastre erau după toată ordinea prevăzută în cartea șefului de cuib. Le începeam în aceeași formă: „Să ne gîndim la Dumnezeu..." și închideam cu apelul morților legionari, imnul și jurămîntul de închidere. Dar aceste ședințe aveau ceva neînțeles de atrăgător Ne rugam, căci după fiecare deschidere făceam o rugăciune. Apoi să fi văzut căldura cu care Moța expunea și trata diferite probleme, care nu au fost multe, însă cele mai apropiate sufletului nostru! Credința, iubirea, morala, îndreptarea, jertfa, jertfa curată. Esențialul era trăirea vieții legionare. In aceste ședințe simțiam, trăiam legionarismul, Aici este greul în ceeace vreau să arăt, dragi camarazi. Vorbea Moța, vorbeam noi toți cu sufletul. El era în noi și noi eram în el. Uitam totul și trăiam numai aceste clipe sfinte.

Eu am luat parte la foarte multe ședințe legionare, și de ce să nu fiu drept și să o spun, nu au avut darul de a mă transforma complet. A mai rămas oarecare petrificare în sufletul meu. In ședințele din Spania am trăit legionarismul, am simțit transformarea și topirea a ceeace era petrificat. Și cîtă asemănare între începutul creștinismului și începutul mișcării legionare!

Isus Hristos și-a ales 12 ucenici, oameni simpli: pescari de rînd, oameni cu păcatele lor. Aceștia trebuiau să îndrepte lumea. Adăpați și pătrunși de învățătura Mântuitorului, desbrăcați de haina păcatelor, renăs-

Pr. I. Dumitrescu-Borșa

*)Capitol din cartea: „Cea mai mare j... Preot I. Dumitrescu-Bo...

Continuare în pag. 3-a

V. Marin

Imaginea pe care cineva și-o face astăzi despre Vasile Marin, la un an după moartea sa eroică pe frontul spaniol dela Majadahonda, grație paginilor sale recent publicate, este simțitor deosebită de aceea pe care și-o făceau cei ce l-au cunoscut înainte de a pleca în Spania. Scrisul lui Vasile Marin cu limpezimi de cristal și sonorități de preciziune destinase ființa lui să devină *istorică* chiar înainte de a porni spre marea jertfă.

Astăzi, avem mărturie dela el un volum de peste 200 pagini, plin cu articole și fragmente, în care gîndurile de teoretician al mișcării legionare vădesc daruri necunoscute încă. Vasile Marin a scris cu erudiție și eleganță, cu ascuțime de spirit și putere de sinteză, cu ironie și simț critic, cu pasiune și avînt, care-ți impun o *tăcută admirație!* In scrisul lui, atît cît ne-a rămas, se găsesc formulări precise ale unor realități pe care el însuși le-a trăit.

Deaceea, în descifrarea unor aspecte ale mișcării legionare, Vasile Marin este o *autoritate*. E deajuns să citești primul articol din volumul atît de sugestiv, intitulat *Crez de generație*, pentru ca să simți cum troznesc încheieturile lumii vechi în fața generației tinere care a înțeles momentul istoric al chemării sale. In generația tînără el găsea *oamenii tragici și, sintetici*, cari prin acțiunea lor *dîrză, conștientă, organizată și disciplinată*, aduc fapta ca unica lor ideologie. E aci cheia întregului volum care fixează definitiv poziția autorului sub soarele celei mai frumoase clipe din viața neamului romînesc.

Vasile Marin se simțea purtătorul noului destin pentru împlinirea căruia sta oricînd *gata de moarte*.

A criticat cu virulență democrația hidă a localurilor electorale, și-a bătut joc de statul demo-liberal și de statul de import, a pus în antiteză statul burghez cu revoluția națională și a însemnat ca pe un răboj ideile barbare ale revoltei sufletului său, discutînd

Prof. Dimitrie Ionescu

Continuare în pag. 3-a

SLOVĂ ROMÎNEASCĂ DE PRETUTINDENI...

Pr. I. Dumitrescu-Borșa: „CEA MAI MARE JERTFĂ LEGIONARĂ"

Către sfîrșitul anului 1937 literatura legionară a sporit cu o nouă și prețioasă lucrare. — *Cea mai mare jertfă legionară* *)" — Cartea Pr. I. Dumitrescu-Borșa — este o minunată înmănunchere de amintiri, gînduri și mărturii legate de cel mai cutremurător prinos pe care mișcarea legionară l-a oferit — la 13 Ianuarie 1937 — lui Dumnezeu și triumfului ideii naționale.

Stăruesc — dintru început — pentru deosebita apreciere a titlului cărții: „Cea mai mare jertfă legionară" — nu pentru frumusețea și sonoritatea lui, ci pentru adîncimea de gînd și înțelegere ce cuprinde: Titlul este icoana fidelă a conținutului. Într'adevăr întreaga carte este dominată de fiorul evlaviei față de cutremurătoarea jertfă a eroilor legionari, plecați să lupte și să moară — pentru Hristos și pentru Cruce — în Spania creștină, cutropită de vrășmășia satanei și a sparcatelor lui unelte pămîntene: comuniștii și jidanii.

Într'un stil de o simplitate uimitoare — sărac în podoabe și înflorituri meșteșugite, dar bogat prin sinceritate și claritate — Părintele I. Dumitrescu zugrăvește lămurit și tălmăcește adînc măreția și semnificația celei mai mari jertfe legionare. Peste tot ce s'a scris pînă acum, despre faptele și jertfa eroilor legionari, cartea Pr. Dumitrescu aduce o contribuție nouă și prețioasă: o adîncire în spirit, o depășire a granițelor faptei, pentru a pătrunde în tainele și rosturile adînci ale izvoarelor faptice: puterile sufletului. Ioan Moța și Vasile Marin răsar, din scrisul Sfinției Sale, nu atît ca oameni, ci — mai ales — ca suflete înflăcărate de idealuri înalte — flacări în permanentă ardere pentru Hristos, neam, legiune și Căpitan.

Nu sunt numai doi viteji, cari înfruntă moartea în lupte crîncene, ci doi sfinți, doi eroi ai creștinătății, cari — înainte de a fi purtați pe aripele morții către culmile însorite ale altei vieți — se înalță prin gîndurile, simțămintele și faptele lor, deasupra tuturor semenilor din viața actuală. Părintele Dumitrescu — duhovnic încercat în migăloasa cercetare a sufletelor — a putut să pătrundă mai adînc și mai temeinic în cetatea sufletească a camarazilor săi de luptă; ochiul său a putut să citească acolo unde alți ochi nu pot vedea nimic, sau prea puțin; mintea sa a cuprins înțelesuri pe cari numai un încercat cercetător de suflete le poate desluși. Deaci și pecetia osebită a scrisului Sfinției Sale și valoroasa contribuție a lucrării pentru cunoașterea eroilor legionari și a jertfei lor sfinte.

Îndeosebi Ioan Moța este minunat zugrăvit în cartea Pr. Dumitrescu. „Arhanghel și Munte" — așa răsare Ioan Moța din scrisul aceluia ce i-a fost duhovnic și camarad de luptă — Arhanghel al credinței nesdruncinate, al purității sufletești, al eroismului dus pînă la jertfa totală. Munte învăpăiat de cele mai înalte și nobile aviînturi, culme strălucitoare de inteligență, de putere creatoare, de iubire covîrșitoare pentru semenii săi, de voință puternică și bine cîrmuită.

Aleg, din minunata icoană a vieții legionare a lui Ioan Moța cîteva raze de lumină din cartea Pr. D. Borșa: I. *Iubirea jertfelnică pentru camarazii săi* — Era în firea lui Ioan Moța o nestăvilită pornire de dăruire totală pentru alții — pentru binele și salvarea semenului său. Cel mai delicat, cel mai firav — ca alcătuire trupească — dintre luptătorii legionari porniți în Spania, Ionel Moța este însă Arhanghelul ocrotitor al tuturor. Flacăra dragostei, care arde în sufletul lui mare, îi dă puteri de uriaș: Înfruntă și învinge toate greutățile care ar putea descuraja pe camarazii săi; cercetează, încurajează și ajută pe fiecare; se supune celor mai grele privațiuni și își primejduește în repetate rînduri viața, pentru a ocroti pe a lor — toate împlinite cu seninătate și fermitate, fără să-i ghicească cineva suferința eforturilor făcute.

II *Credință și jertfă* — Legionarii au plecat în Spania cu hotărîrea jertfei pentru Hristos și triumful creștinătății. Moța îi întărește neîncetat în această hotărîre prin cuvîntul și fapta lui. Credință în D-zeu, înălțarea și purificarea sufletului prin rugăciune, cufundarea în contemplațiune, le trăește cu o intensitate sufletească, care uimește și cutremură pe camarazii săi. Cît de minunate și înălțătoare de suflet sunt acele ședințe de cuib — despre care pomenește autorul cărții — prezidate, pe front, de Ioan Moța și în care erau desbătute și luminate probleme de adevărată zidire sufletească, precum: „Credința, iubirea, morala, îndreptarea, jertfa — jertfa curată mai ales.... pag. 159 —. În felul acesta își pregătește el camarazii — și pe sine însuși — pentru *jertfa cea mare*.

III. *Curățenia morală în gînd și faptă* — Ioan Moța nu acceptă însă pentru el și legionarii săi simpla jertfire a vieții — chiar de ar fi moartea eroică pe cîmpul de luptă — ci vrea *jertfă sfîntă*: jertfa curată — după rînduiala creștinească — a sufletelor neprihănite, purificate de păcat. Pentru aceea recomandă și stăruește ca *rugăciunea* să fie zilnic hrana sufletească a camarazilor săi legionari; iar cînd vifornița luptelor se anunță mai cumplită se spovedesc și împărtășesc creștinește — nu din teamă, nici din deprindere — ci din dorința nestăvilită a comuniunei cu Dumnezeu. Și, ca un adevărat Arhanghel, Moța statornicește legămînt camarazilor săi — aspru și hotărît — să se ferească în tot timpul de întinăciunea păcatului, să-și păstreze sufletele și trupurile curate, pentru ca — nu cumva — prin păcătuirea lor, să fie întinată și zădărnicită jertfa sfîntă pe care ei trebuie să o ducă — aci — lui D-zeu și neamului lor romînesc...

Este o ținută sufletească, o înălțare morală, o înțelegere și trăire a adevăratului creștinism pe care o întîlnim numai la cei mai aleși dintre sfinți!

Pentru aceea cartea Părintelui Dumitrescu Borșa nu trebue să lipsească din nicio casă de legionar, precum nici din casa adevăraților creștini. „Cea mai mare jertfă legionară" trebuie să fie izvorul viu din care fiecare să culeagă pildă și îndemn la muncă, luptă și jertfă pentru Hristos, neam și Legiune.

Pr. I. Morărescu

Sclavia orgoliului

Cei care nu înțeleg mișcarea legionară se pot împărți în mai multe clase: interesații partidelor, oamenii de treabă sau comozii pentru care orice participare activă se pare că le-ar strica dolce farnientele și orgolioșii.

Primii nu pot s'o înțeleagă pentrucă în mișcarea legionară nu s'a pus niciodată, și nici nu se va pune, problema atît de ardentă a împărțirii posturilor de conducere, — care în realitate se reduce la împărțirea salariilor grase sau a posibilităților de exploatare nerușinată, dar legală, pe spatele poporului.

Cei de al doilea nu încearcă s'o înțeleagă, pentrucă mișcarea legionară este un suprem efort moral, spiritual și practic cu care foarte mulți sunt prea puțin învățați. Dinamica le repugnă sau cred, poate chiar din scepticismul pe care li l-au creat democrația uitucă și liberalistă, că e mai bine să stai totdeauna în espectativă, azi cu unii mîine cu alții.

Totuși cei mai periculoși nu sunt aceștia ci cei din clasa treia: orgolioșii, savanții!

Aceștia spun: Iată o mișcare care distruge libertatea, care îndeamnă la supunere prin ordin, care te duce la stăpîn. „Raunt in servitatem" este lozinca.

Greșală, enormă greșală! Mișcarea legionară a ajuns la concluzia că țara este acolo unde este astăzi politicește, datorită tocmai discuției libere și sterile care a creiat personalități (!) dar care n'a sluj t cu nimic la consolidarea țării. Deaceia vorbei i-a opus fapta, ordonată, precisă rodnică.

Stadiul în care se găsește Romînia actuală este unul de războiu, crunt și perpetuu. Cum s'ar putea ajunge la victorie cu o armată în care toată lumea vrea să comande, să discute liber ordine, ca la academie, noi nu înțelegem.

Tineretul care se aruncă pătimaș în necondiționata supunere își dă seama foarte bine că e o generație de sacrificiu, că a renunțat conștient la el însuși, la egoismul lui, pentru'o idee mai puternică decît fiecare individ în parte.

Deaceia scepticismului orgolioșilor care-și văd amenințată gloria și... libertatea, acest tineret îi opune optimismul său, credința sa în mîntuirea tuturor printr'o integrare în ordinea desăvîrșită a unei idei.

Oricum pentru oricine din această categorie, acest tineret poate afirma cu mîndrie că între sclavia propriului nostru orgoliu care ne face să credem că numai noi suntem totul cînd în realitate, biete ființe trecătoare, nu știm nimic, — și între sclavia dragostei de țară, a preferat pe ultima.

Alături de omul pe care i l-a ales Dumnezeu și pe care viața și El l-au verificat.

Dem. Iliescu

ZIARE ȘI REVISTE

SÎNZANA. Director C. Gane. Numărul 13 din această aristocrată revistă e închinat memoriei eroilor Moța-Marin. Cronici foarte documentate ca: un tăciune și-un cărbune, una caldă una rece, interesantul studiu al prof. Vasile Cristescu asupra columnei traiane, rubrica naționalismului în alte țări, paginile de literatură, critică literară, cinematografică și teatrală, cronica aviației, precum și articolul d-lui Petru Vignali *Il popolo dei Moți, cercatori d'oro*, încheie acest număr al uneia dintre cele mai bune reviste romînești.

ÎMPĂRATUL TRAIAN. Director D. Cazacu. Un organ din care aflăm cu fiecare număr nou realizările practice ale asociației cu acelaș nume din Tighina. Într'un centru de jidani și streini, el ține sus un steag pe care stă scris cu litere de foc: jos vorbele, trăiască, fapta! Iată cîteva din realizările asociației și gazetei, în cursul anului trecut: încurajat și stăruit pentru înjghebarea a 26 băcănii și regii, a 12 măcelării, a 3 restaurante și circiumi, a 8 diverse comerțuri; plasarea a 15 ucenici la diverse prăvălii sau meserii, realizarea a mai multor lucrări de agricultură intensivă. Toate la sate și cu oameni *romîni*. Rezultatul prim: 13 evrei negustori din diferite comune au părăsit comuna respectivă nemaiputînd să cîștige nimic, acolo unde a instalat ceva romîn asociația Împăratul Traian. Domnul Cazacu, merită pentru munca desinteresată și realistă, toată încurajarea.

Dem.

pinit de iubire și de avîntul spre înălțimi, călăuzit deopotrivă de dragostea pentru Hristos și dragostea pentru Neam.

Viața și moartea lui sunt de neînchipuit fără Legiune și Căpitan. Căpitanul și Legiunea par de neînchipuit fără Ion I. Moța.

S'a întîmplat prin voia lui Dumnezeu o desăvîrșită potrivire în timp și o desăvîrșită contopire și comuniune sufletească pe temeiul credinței în minuni, în care se uniau credința în Hristos și credința în Neam.

În această credință și comuniune națională, s'au împlinit — odată cu viața Căpitanului și a Legiunii — viața și moartea lui Ion I. Moța.

Este cea mai minunată, rodnică și înaltă prin desăvîrșire, viață a unui Romîn — pînă azi. Este viața unui Romîn și creștin fără prihană care a trăit ca un erou și om de geniu și a murit asemeni unui sfînt — încununat de o aureolă divină. Moartea care l-a împărtășit din chinul nespus și din cea mai mare fericire l-a fost nu amurg, ci apoteoză, nu sfîrșit, ci nou început: ÎNVIERE.

Moartea legionară, cea mai frumoasă moarte romînească și și creștină, l-a înălțat — alături de camaradul înțelegător și credincios ca o umbră: Vasile Marin, această icoană eroică a intelectualității și camaraderiei verzi, alături de „tata bătrîn", Generalul G. Cantacuzino Grănicerul, eroul tinereții fără bătrînețe, alături de Sterie Ciumetti, simbolul credinței și devotamentului pentru Legiune și de alți camarazi morți pentru Legiune — pe culmile verzi și însorite ale sufletelor mîntuite, căci au luptat și au

I. I. Moța

Continuare din pag. 1-a

jertfit pentru binele și fericirea aproapelui, pentru triumful lui Hristos și mîntuirea Neamului.

Cerurile romînești s'au mai îmbogățit cu un Arhanghel.

***

Pilda lui Ion I. Moța, scrisul, lupta, viața și moartea sa legionară sunt o sfîntă și de neprețuit comoară spirituală, o nesecată fîntînă de „apă vie" la care se vor limpezi și împrospăta, veacuri peste veacuri, puterile de credință, de luptă și de creație ale Neamului.

Într'o lume veche, ruinată de materialism, necredință în Dumnezeu și lipsă de iubire între oameni, Ion I. Moța, luptător și binevestitor al unei lumi noi, a trăit cu atîta intensitate și a murit cu atîta înflăcărare și lepădare de sine — pentru Hristos și pentru Neam — încît *ideea națională* și *ideea creștină* au cristalizat definitiv în sufletul lui de martir și de erou, reactualizînd creștinismul și făcînd din el, în acest înțeles, o religie romînească.

Ion I. Moța poate fi privit ca un *„creator de religie națională"* Cel dintîi sfînt care se ridică din mijlocul poporului nostru se deosibește între ceilalți Sfinți ai Bisericei Ortodoxe prin mucenicia vieții sale, care a fost mai triumfătoare în mijlocul ispitelor și prigoanelor din capitala Romîniei decît în pustiu sau în mînăstire, și prin voința lui de jertfă care s'a dovedit mai arzătoare ca unui ce a căutat cu toată ființa, nu a suferit cu resemnare moartea pentru Hristos.

Din pragul Dumnezeirii, unde l-au înălțat biruințele vieții și morții sale stăpînite de o neasemuită și nestăvilită tendință SPRE ABSOLUT, personalitatea lui Ion I. Moța ia valoare de simbol, înfățișînd nenumărate și adînci înțelesuri și îndemnuri, ca orice minune mare și adevărată pe care secolele o contemplă și o descifrează, fără a o înțelege deplin și fără a o epuiza vreodată.

Pentru Neamul romînesc, credem că și pentru alte neamuri, Ion I. Moța a săvîrșit minuni neîmplinite de care vorbesc basmele și zicătorile noastre. A făcut: *punte peste mare*, înfățișînd cea dintîi manifestare de valoare (nu încă și de circulație) universală pe care spiritul romînesc, fecundat de Legionarism, o aduce în istoria lumii. (Să ne gîndim numai la însemnătatea gestului de salvare al unor credincioși ai Bisericii Răsăritene față de Biserica Apuseană). A ridicat *scară la cer*. Prin credința și jertfa sa Ion I. Moța răscumpără și descătușează definitiv sufletul romînesc de sub blestemul păcatului iudeo-politicianist și imprimînd credinței noastre în minuni pecetia legionară, deschide nesfîrșite posibilități de înălțare culturii și istoriei romînești...

Mai sunt Romîni cari n'au simțit trecînd prin ființa lor năprasnicul circuit ce a sguduit și unificat sufletul unui neam întreg la moartea lui Ion I. Moța? Ne îndurerează faptul, dar astfel de insensibili morali și schilozi ai credinței au fost și pe vremea cînd Mîntuitorul abia plecase dintre oameni.

N. N. Manolescu

V. Marin

Continuare din pag 1-a

toate aspectele statului legionar de mîine pentru care a luptat pînă la sacrificiu.

Scrisul lui Vasile Marin? Este greu să-l prinzi în cîteva linii. El se cere adîncit și frămîntat ca să poată fi înțeles. Cartea lui Vasile Marin este o ofrandă legionară pentru toate inimile romînești care năzuesc spre înoire și desăvîrșire. Ea constată marile rupturi și vestește zorile noilor orizonturi.

Prof. Dimitrie Ionescu

nați cu spiritul însuflețiți de suprema jertfă a Mîntuitorului, neînfricați de prigoana și moartea ce-i aștepta, au predicat noua credință! „Trebue să se nască din nou, din apă și din Duh". Botezul și învățătura cea nouă, iertarea păcatelor, transformarea omului înnoit, duc la mîntuire. Ei au cucerit lumea.

Prigoana, schingiuiri, moartea, martirajul, nimic nu a putut fi stavilă: cu cît erau mai mulți, cu atît lumea alerga la credința creștină.

Căpitanul a început mișcarea cu foarte puțini. Erau buni luptători, îndrăzneți, dar și cu multe păcate de ale lor. Cîtă dojană, cîte pedepse nu a dat Căpitanul ca să-i îndrepte. Mișa dar amintiri de cuvintele lui!

— Ce să facem! Aceștia sunt și buni și răi. Cu ei am început mișcarea, cu ei trebue să lupt mai departe. Lupta transformă pe cei răi în elemente bune și de valoare. Căci dacă nu vom putea face din oameni răi, oameni buni, de nu-i vom transforma pe aceștia în niște oameni noui, cum vom avea pretenția a înnoi țara aceasta, în care totul este putred? Cum vom putea da o viață nouă lumii românești? Pornim dela mic la mare!

A avut mare dreptate. Mișcarea legionară este o credință nouă, bazată pe credința creștină. Oamenii răi sunt azi buni și de mare valoare morală. I-a modelat Căpitanul, după sufletul său, după credința sa. I-a înnoit. Aceștia, oțeliți de toate prigoanele și închisorile au pornit la răspîndirea crezului nou. Azi putem spune că Țara este aproape cucerită și în curînd Căpitanul va putea face înnoirea vieții românești, România nouă.

Moța era legionarul perfect. Exemplul omului nou, croit după gîndul Căpitanului. El dădea caracterul deosebit al ședințelor. In ședință eram numai legionari. Nimic din afară nu pătrundea înlăuntru cu noi. Rugăciunea era o topire a sufletului nostru în legătură cu Dumnezeu. Am spus că totul venea dela Moța. El se cufunda în rugăciune pînă la lacrămi. Această cufundare ne era transmisă nouă atît cît puteau să o primească sufletele noastre, dar niciodată nu ne-am putut ridica la înălțimea lui. Credința lui, cred că era un dar dela Dumnezeu și cultivat de părinții lui. Singura nădejde, singura mîngîiere era Dumnezeu.

Iubirea, dragostea de care era capabil Ionel Moța era arătată nu numai în discuția din toate zilele și din bunătatea ce arăta întreaga lui ființă, dar din actele lui față de noi și față de ceilalți camarazi de luptă, fără deosebire de neam.

Nu se putea să aibă ceva și să nu împartă cu noi. Grija ce mi-a purtat-o mie și lui Totu, cît am fost bolnavi! Pe front împărțea hrana. Da la unul o pătură ce o purtase cu mare osteneală, desbrăca haina pentru a încălzi pe altul. Mergea pînă a se neglija pe sine cu totul pentru a putea face un bine altuia. In timpul atacului cînd ne chinuia mai mult setea, pornea cu bidoanele tuturor, altirea cît putea duce, la apă, prin ploaia de gloanțe. Iubirea era o descătușare a sufletului lui bun, în care ne învăluia cu căldură pe toți. Avea cuvinte bune pentru toți și admira la noi ceeace la dînsul nu voia să vadă.

Nu l-am auzit odată vorbind de rău pe alții. Imbrățișa cu dragoste de frate pe toți. Ierta, fără să cerem, orice neatenție sau greșală.

Cred, că nimeni, vreodată, nu ne-a vorbit mai cu însuflețire, mai frumos și mai convingător despre *Legiune* și *Căpitan*.

Cea mai mare jertfă legionară

ȘEDINȚE DE CUIB

Urmare din pagina 1-a

Credința, iubirea, morala și jertfa, erau subiecte pe care le trata, ca principii legionare, bazate pe învățătura Bisericii creștine. Din faptele lui ieșea mai mult la iveală îndeplinirea neștiută, a ceea ce era plăcut mai mult lui Dumnezeu.

Din punctul de vedere moral, al moralei creștine și legionare, cred că Moța nu a păcătuit niciodată și ținea la aceasta mai mult ca la orice: „Ți-am greșit și ce știi și ce nu știi. Iartă-mă. N'am greșit însă niciodată nimic celei mai sincere fidelități legionare și fidelității față de tine, Căpitanul. Căci tu ești *Căpitanul*".

Ținea să nu supere pe nimeni cu nimic și de i se părea că ar fi jignit cîtuși de puțin pe vreunul, imediat venea să-i ceară iertare. Dorea să fie curat. Curat sufletește și trupește, ca în cel mai mic colțișor din conștiința lui să nu se găsească ceva care să-l îndepărteze de Dumnezeirea gîndului lui.

Marin, care-i purta o prietenie deosebită, legată în închisoarea Jilava, era cel care îndeplinea, fără a se da pe față toate dorințele lui Ionel. Il urmărea în toate actele și-l urma.

Simțeau ei? Se pregăteau ei oare de marea jertfă?

Ultima ședință am ținut-o în ziua de Anul Nou. Peste două zile am intrat la atac. Mie mi-a făcut impresia ultimei zile a Mîntuitorului dînd cele din urmă învățături și sfaturi.

După slujba religioasă, pe care am făcut-o în aceeași scoală, la acelaș altar improvizat, Moța a cerut ca toți să se mărturisească și să se împărtășească. Toți s'au supus cu dragoste acestei cerințe. Simțiam o cît mai deasă unire cu Dumnezeu în Sfînta Taină și Alecu era pătruns de religiozitate și de rîvnă după împărtășania cu sfîntul Trup și Sîngele Domnului. A fost ultimul serviciu religios făcut cu toții, plini de pătrundere și înțeles a Dumnezeirii. Moța stătea puțin mai departe de noi. Poate ca să se simtă mai singur în cufundarea lui religioasă. Se ruga pentru el, pentru ai lui, pentru noi? Nu știu. Simțiam totuși, că dela el ne vine oarecare ușurare. In el ne-am pus toată încrederea.

Deaceea, cînd l-am pierdut, am crezut că ni s'au tăiat mîinile și picioarele. Am rămas un corp care nu are cu ce să se mai apuce și să se sprijine, nici cu ce să mai meargă și unde să se ducă.

După îndeplinirea Sfintei Taine, a urmat ședință, ne-a vorbit:

— Cînd am plecat din Țară am dorit ca toți să pornim cu sufletul curat. Ne-am spovedit și ne-am împărtășit. Am scos din noi tot răul, tot păcatul și ne-am împodobit sufletele cu Dumnezeescul Trup. Ușurați și curățați de toate păcatele am venit ca să slujim lui Hristos, să luptăm pentru El, contra celor ce-L prigonesc. In această luptă, sigur că, Dumnezeu ne va cere jertfă. Nimic nu se poate face bun, fie pentru sufletul nostru, fie pentru alții, fie pentru Țară și Neam, pînă nu va fi pecetluit cu jertfă. Tot ce se cîștigă cu jertfă, durează. Dar jertfa trebue să fie curată. Peste o zi sau două pornim la atac. Așa am înțeles dela căpitanul companiei. Vor fi lupte mari și hotărîtoare. Noi trebue să dăm jertfă. Iată dece am ținut, cu toată dorința arzătoare, ca să ne ușurăm încă odată sufletele, să fim curați, curați ca și copiii cari au fost în această școală. Nu suntem noi copiii lui Dumnezeu? Și dacă El ne va chema în împărăția Lui, nu trebuie să fim după placul Lui?

De cînd am plecat și pînă acum, aproape timp de o lună și jumătate, gîndurile noastre și oarecari fapte, poate au întunecat puțin sufletul nostru. Iată-ne acum din nou luminați și curățiți. Așa să vă păstrați. Vreau ca jertfa noastră să fie cea mai bună, să fie cea mai curată. Rog pe Părintele ca de încheiere a ședinței noastre să ne citească rugăciunile de iertare ale tuturor păcatelor noastre. Se poate ca să fi trecut cu vederea, să fi uitat ca să mărturisim ceva, ce nu ne-am adus aminte. Să rugăm pe Dumnezeu să ne ierte de tot ce am făcut.

Am îndeplinit rugămintea, apoi am început să discutăm despre ce vom face în cazul că unii dintre noi vom muri sau vom fi răniți. A rămas stabilit, că atunci când va sosi timpul înapoierii în Țară, să ne adunăm toți. Să căutăm pe cei răniți, să rămînem pînă la însănătoșire, ca să poată rezista călătoriei. Atunci vom pleca ducînd cu noi în Țară trupurile celor morți.

Eu am o propunere de făcut.

— Port la mine o cutiuță cu otravă. Are puterea de a ucide în cîteva secunde. Socotesc că ar fi bine să dau la fiecare porția necesară, în cazul că în lupte am fi împresurați de comuniști sau cine știe prin ce împrejurări grele am cădea vreunul prizonier. De sigur că vom lupta, vom lupta cu îndîrjire să nu ne lăsăm prinși, dar dacă vom cădea, în loc de a suporta schingiuirile, toate torturile și batjocura comunistă, să luăm otravă. Moța se gîndește puțin.

— Nu, Părinte! Eu nu iau. Dacă Dumnezeu dorește să ne încerce și mai mult, eu voiu căuta să suport și această moarte. Nu am avut norocul să mor pătruns de un glonț sau sfîrtecat de un obus, să mor în luptă și voi cădea prizonier, voiu suporta toate chinurile și batjocura. Să lăsăm după voia Lui. Dumneavoastră și ceilalți, dacă vreți, puteți să luați.

Nu a luat nici unul. Discuția aceasta despre moarte, pare a-l fi enervat puțin pe Moța. Dar nu în sensul temerii de moarte ci pentru altă problemă: *Jertfa curată*, care aduce mîntuire. Jertfa, pe care o vom da, să fie pentru mîntuirea Țării și a Neamului românesc, de urgia comunistă.

Apoi începe să stărue din nou și cu amenințări!

— Suntem în afara ședinței. Acum vorbim între noi. Vreau să vă spun ceva. Mergem la atac, vom cucerii poziții, veți da peste femei. Opresc pe orișicare să aibă legături cu ele!

Nu vreau să păcătuiți!

Nu vreau să fie știrbită cu nimic frumusețea jertfei noastre. In această chestiune vă dau ordin categoric și să știți, că de se va întîmpla ca vreunul să-mi facă rușinea ca să se îmbolnăvească — aceasta la sigur, căci așa este în răsboiu și mai cu seamă la comuniști — și să fie evacuat la spital pentru o asemenea ticăloșie, vă dau cuvîntul că-l las aici. Nu-l mai aduc în țară.

A fost cam aspru. Dar a întrebuințat asprimea, dîndu-și seama că acestea erau posibilitățile unei ușoare păcătuiri. Aici greșește omul mai des și este atras de acest păcat.

Pe mine m'a supărat faptul că a intrat în lucruri de care nu prea vedeam pe nimeni capabil și afară de aceasta era atribuția mea ca preot să mă ocup de morala camarazilor. Ionel m'a depășit. A luat rolul meu și, știu eu? poate și din egoism să se fi ivit această supărare. Mi-am pus în gînd să-l întreb și să-i arăt că în aceste chestiuni de morală a fost prea pornit și prea categoric.

Și într'adevăr, după ce am mers la compania noastră, avînd timp liber, ne plimbam pe stradă în fața casei și vorbeam între noi. Căpitanul „Nea Ilie" ieșise în balconul casei, ne vede, mă strigă, pe mine „Padre!" și ne urează tuturor ani mulți și noroc, la care răspund în numele tuturor, încurajat de această atenție a lui „Nea Ilie" față de mine. Mă apropii de Moța și-l rog să stăm puțin de vorbă.

— Dragă Ionel, ai mers prea departe cu morala. Mai întîi că ai luat locul meu. Era de datoria mea să mă ocup de asemenea chestiuni, dar simțeam că este zadarnic, nu-și au rostul. Și al doilea că ai mers prea departe cu amenințarea. Viața morală nu se impune. Ea se creează din imboldul sufletului și trăirea cît mai aproape de Dumnezeu. Afară de aceasta, eu îi cunosc pe toți. Nici unul din cîți suntem nu este capabil să păcătuiască cu ceva, cînd se pune problema jertfei. Eu sunt sigur de ei.

— Te rog să mă ierți, Părinte! Nu am vrut să te depășesc. Simțiam că trebue să spun totul, să le arăt în ce direcții ar putea păcătui. Am fost cam aspru, nu din răutate, ci din teama de a nu cădea vreunul. Și dacă Dumneata, care îi cunoști mai bine, crezi că nu sunt în stare să greșească, mă bucură nespus de mult și începe să-mi dispară această grijă. Te rog chiar să mă ajuți. Nu știu dacă mă înțelegi în tot ceea ce vreau să fac. Vă rog pe toți să mă iertați. Mi-am luat asupra mea răspunderea în fața Căpitanului, ca să nu facem *Legiunea* și Țara de rîs și în fața lui Dumnezeu, ca tot ce vom face pentru El, să fie din toată inima și dacă ne vrea pe noi jertfă, să fim demni de această mare cinste a mucenicie, cu care vrea să ne încununeze.

Mîine sau cel mai tîrziu poimîine pornim la atac. Să dea Dumnezeu să simțim mîna Lui ocrotitoare, asupra noastră.

Prima zi a Anului Nou 1937, ne-a înnoit sufletește și pe noi. Suntem la început de o nouă viață și simțim că alte drumuri se ivesc, pe cari vom merge fără șovăire.

Preotul I. Dumitrescu-Borșa

DE PRIN LUME ADUNATE...

Sterilizarea

celor atinși de boli incurabile, hereditare etc. este una din caracteristicile statelor care se interesează să în deaproape de sănătatea generațiilor. Deaceia ea se practică pe o scară întinsă în Germania. BULETINUL EUGENIC ȘI BIOPOLITIC care apare la Cluj — buletin totdeauna foarte documentat în materie — ne aduce știri noi cu privire la această problemă. In Anglia, însăși Biserica, prin glasul autorizat al episcopului de Birmingham, a cerut legiferarea sterilizării pentru a se stăvili sporul desechilibraților și criminalilor. Ministerul de interne japonez a depus în parlament o lege prin care cere sterilizarea persoanelor debile mintale, a căror proveniență, mai mult de 70%, se datorește deficienții moștenite dela părinți. Islanda vrea să reintroducă colecția de legi „Graagasen" deacum 900 ani din care se citează: „drept este ca să se adune toți degenerații și să se castreze și asta nu-i fapt culpabil, chiar dacă ei vor rămîne vătămați pentru totdeauna". Estonia a legiferat încă din Aprilie 1937 sterilizarea, ea aplicîndu-se alienaților deficienților mintali, epilepticilor și tuturor purtătorilor de defecte ereditare incurabile; iar vecina ei Letonia, în congresul medicilor, s'a pronunțat deasemenea, prin glasul președintelui de republică, pentru sterilizare tot astfel medicii cehoslovaci s'au pronunțat pentru introducerea sterilizării eugenice, „Societatea cehoslovacă de eugenie" sesizînd pentru aceasta guvernul. Sterilizarea este foarte necesară, pentrucă, precum se exprimă Episcopul de Birmingham, „copii se nasc cu defecte care nu pot fi înlăturate și care nu contribue în nici un caz la propășirea națiunii engleze. De aceea, trebue să se recurgă la ajutorul științei spre a se corecta greșelile naturii prin sterilizare:

„La Chaîne d'Union"

este buletinul oficial al francmasoneriei internaționale. Iată ce se poate citi în el: „Francmasoneria *face progrese* în România, cu toate că ea este aici, ca și aiurea, expusă calomniilor cari nu rezistă la un examen serios". Iar „Revue Internationale des Sociétés secretes", reproducînd această reflecție, adaugă: „Nu pare ca măsurile anunțate prin care măsuri se desființa de către guvernul Gh. Tătărăscu francmasoneria din România, să fi avut efect. Francmasoneria română pentru a putea rezista în viitor a *luat o mască „națională"* care ve înșela mai bine." Pe cînd măsura dizolvării, luată de guvernul Tătărescu, incompletă și nesinceră, se va completa cu ridicarea arhivelor secrete — singurul lucru care ne-ar pune pe urma adevăratelor scopuri ale acestei periculoase asociații atee — și cu confiscarea averilor lojilor, ca în Turcia a lui Ataturk?

Livius Cernet

PENTRU ONOR. ABONAȚI

De oarece nu avem încasatori administrația noastră s'a văzut nevoită de a remite spre încasare chitanțele de plata abonamentului oficiului de încasări P. T. T. Factorii poștali se prezintă la locuința onoraților abonați cu chitanțele pe care le predă contra plății abonamentului la care se adaugă **15 lei timbre și taxă**

Rugăm călduros pe abonații noștri să ne trimită abonamentul prin mandat ori să ni-l achite direct spre a evita astfel cheltuelile de 15 lei și a ne scuti și pe noi de o muncă suplimentară.

Repetăm apelul pe care l-am adresat tuturor celor care nu vor să mai primească „Ideea Națională" și care sunt rugați să ne înapoieze foaia scriind pe ea „refuzat" și punînd-o la cutia poștală.

Administrația

Pentru ziua de 13 Ianuarie

Circulara d-lui Corneliu Z. Codreanu către șefii de regiuni și județe

Se apropie ziua marei jertfe. Pe vremea aceasta acum un an Ion Moța și cu camaradul său Vasile Marin se pregăteau de moarte.

In aceste zile in sufletele lor se juca o tragedie ingrozitoare. O furtună de dureri. Ruperea pentru totdeauna de copii tăi, de soție, de părinți, de toți cei dragi, de viață, de soare, de țărina indepărtată a pămintului țării tale.

La mii de kilometri distanță de toți ai tăi, nu ai pe nimeni lingă tine in ceasul morții.

Moța a presimțit apropierea acestui tragic moment. Sufletul său in ultimile zile a fost cuprins de grija și de dorul copiilor săi, de dorul celor de acasă.

Un val de nesfirșită durere i s'a coborit in suflet.

Așa a murit Ion Moța la 13 Ianuarie 1937, la Majadahonda. Jertfa lui e uriașă pentrucă Dumnezeu i-a smuls-o insoțind-o de toate durerile omenești posibile.

Și durerile jertfei lor se intind mai departe, pentrucă noi cu inimile sfișiate, ii căutăm mereu, ii strigăm mereu, plingem mereu după ei.

Generația noastră de luptători a pierdut tot ce avea in mijlocul ei mai curat, mai bun și mai nobil.

Oare această, mare, uriașă jertfă, cu toate durerile ei, nu va fi socotită de nimeni in mijlocul nației noastre?

Iubiți camarazi, legionari din toată țara, apropiați-vă voi, cu sufletul curat de sfinta jertfă adusă pentru Hristos de Moța și Marin la Majadahonda. Luați măsuri ca pretutindeni această zi să fie petrecută in post negru și rugăciuni la Biserici.

Faceți in această zi rugăciuni pentru toți morții noștri, așa după cum a lăsat Moța in testamentul său: „Doresc să fiu inmormintat alături, impreună, cu toți camarazii mei căzuți in lupte, pentru credința legionară".

Rog ca această zi să treacă fără părăzi, fără sgomote și fără eșiri care să tulbure măcar prin preocupare, adinca durere și jale a sufletelor noastre.

Nu eșiți cu manifestări in lume, ci fugiți de lume, strecurați-vă in așa fel, ca lumea să nu vă vadă.

Să trăim această zi in noi, cetind ce ne-a lăsat Moța și numai in noi. Nimic să nu ne preocupe de tot ceiace ar putea să fie in afară de noi.

Legionari, rugați-vă și postiți pină in ultimul sat.

CORNELIU Z. CODREANU

Mișcarea legionară a hotărît ca rugăciunile pentru odihna celor doi martiri eroi să se oficieze in ziua de 13 Ianuarie ora 4 jumătate după amiază, ceasul cind Moța și Marin au căzut la Majadahonda pentru Hristos și Legiune.

Partidul „Totul pentru Țară" participă la alegeri

D. Corneliu Z. Codreanu dă in judecată ziarele cari au lansat știrea că mișcarea legionară nu va fixa candidaturi pentru alegerile viitoare

Unele ziare de dimineață au lansat vestea că partidul „TOTUL PENTRU ȚARĂ" nu va participa la viitoarele alegeri pentru Cameră și Senat.

D. Corneliu Z. Codreanu a dat cea mai categorică desmințire acestor știri tendențioase.

In acelaș timp D-sa a transmis pe cale telefonică toate instrucțiunile necesare contenciosului legionar, pentru ca directorii ziarelor cari au lansat aceste vești, menite să aducă un prejudiciu mișcării legionare, să fie imediat dați in judecată.

O datorie elementară — a adăogat d. Corneliu Z. Codreanu — impune gazetelor ca, in asemenea imprejurări, să se informeze la locul cuvenit.

B. V.

VIITORII DEPUTAȚI LEGIONARI

Publicăm mai jos lista celor 66 de deputați legionari ,pe, județe in ordinea procentului de voturi obținute.

Covurlui 35,93 la sută, Ion Zelea Codreanu, Gh. Clime supleant A. Ibrăileanu.

Neamț 35,79 la sută, Radu Budișteanu.

Câmpulung 32,85 la sută, Tr. Brăileanu. Arad 32,73 la sută, Al. Cantacuzino. Rădăuți 32,40 la sută, Vasile Iasinschi. Tecuci 27,96 la sută Șt. Zăvoianu. Rimnicu-Sărat 27,11 la sută, Petre Andonescu. Putna 26,75 la sută, Ionică Eugen. Brăila 25,60 la sută, Col. Șt. Zăvoianu. Turda 25,27 la sută, Gh. Furdui. Hunedoara 25,13 la sută, Pr. Ion Moța. Suceava 23,55 la sută, Pr. Ion Moța. Dolj 23,46 la sută, Gr. Cristescu. Prahova 23,22 la sută, Corneliu Șumuleanu. București 22,44 la sută, Pr. Ion Moța. Severin 21,68 la sută, Ilie Gîrneață. Alba 21,21 la sută, Ion Zelea Codreanu. Tulcea 21,05 la sută Gr. Cristescu. Făgăraș 20,78 la sută, Gh. Clime. Caraș 20,47 la sută, Ioan Ionescu. Năsăud 20,00 la sută, Nelu Ionescu. Ialomița 19,92 la sută, M. Polihroniade. Gorj 19,86 la sută, Dr. Gh. Ciorogaru. Vlașca 19, 55 la sută, Vasile Cristescu. Timiș-Torontal 19 la sută Ion Zelea Codreanu. Cernăuți 18,81 la sută, Tr. Brăileanu. Maramureș 17,56 la sută Emil Șancu. Sibiu 16,93 la sută, Ion Banea. Brașov 16,91 la sută Traian Cotigă. Teleorman 16,72 la sută, Ionică Eugen. Constanța 15,03 la sută, Virgil Ionescu. Bihor 14,61 la sută, Gh. Ciorogaru. Storojineț 14,08 la sută, Pr. I. Dumitrescu. Someș 13,87 la sută, Vasile Cristescu. Ilfov 13,71 la sută Al. Constantinescu. Olt 13,15 la sută, Pr. Ion Dumitrescu. Buzău 13,30 la sută, C. Popescu. Argeș 12,95 la sută, Al. Cantacuzino. Tutova 12,88 la sută, Traian Cotigă. Mureș 12,62 la sută, Ion Găvănescu. Dîmbovița 12,14 la sută, I. Victor Vojen. Cahul 12 la sută, Moise Lefter. Tîrnava Mică 11,91 la sută, Augustin Bidian. Romanați 11,66 la sută Șt. Anastasescu. Vîlcea 11,35 la sută, Radu Demetrescu-Gyr. Sălaj 11,02 la sută Teofil Baliban. Baia 10,88 la sută, Al. Cantacuzino. Cluj 10,17 la sută, Ion Banea. Caliacra 9,86 la sută, C. Papanace. Mehedinți 9,70 la sută, Gr. Cristescu, Muscel 9,47 la sută, Bănică Dobre. Satu Mare 8,85 la sută V. ctor Silagi, Durostor 8,8[illegible] la sută. Vanghele Petrașincu. Bacău 8,57 la sută. Gh. Furdui. Soroca 8,42 la sută, Traian P[illegible]. Dorohoi 6,79 la sută, C. Șumuleanu. Tighina 6,07 la sută, Radu Meitani. Odorhei 5,05 la sută, Nicolae Pop. Orhei 4,77 la sută, Traian Cotigă. Ismail 4,65 la sută, Aurel Ibrăileanu. Iași 4,50 la sută Ion Găvănescu. Hotin 3,99 la sută, Mina Mamaliga. Botoșani 3,69 la sută, Dragoș Protopopescu. Lăpușna 3,61 la sută Vasile Popescu. Bălți 3,5[illegible] la sută, Dorin Hasnaș.

Pelerinajul Romînilor la Roma

Un grup de 1300 intelectuali romini au făcut o călătorie in Italia pentru a aduce prinosul admirației și dragostei lor față de noua Italie imperială, fascistă, și față de ilustrul și genialul ei Duce. Acești 1300 de Romini cari infățișau sentimentele de admirație și prietenie ale intregei Romînii naționaliste — sentimente inăbușite și contrazise de politica externă a fostului guvern și in special a d-lui N. Titulescu — acești 1300 de pelerini au dus salutul lor și al nostru, de inchinare inaintea memoriei Impăratului Traian și a Romei antice, și de omagiu emoțional inaintea Ducelui Mussolini.

Purtătorul de cuvint al Rominilor a fost d. Senator M. Manoilescu, care a dat clipei expresia frumoasei și avintatei sale elocințe. Ducele a răspuns prin cuvinte de caldă ințelegere și a eșit de mai multe ori in balconul reședinței sale, unde a fost aclamat frenetic de solia celor 1300 de Romini.

Pretutindeni Rominii s'au bucurat de o inaltă atențiune din partea guvernului a presei și a oficialității fasciste fiind inconjurați de populația italiană cu cea mai caldă simpatie.

Guvernatorul Romei a făcut Rominilor o primire deosebit de călduroasă, dăruindu-le spre a aduce in țară un fragment de marmoră din Forul Traian.

Atmosfera entuziastă și inaltă in care s'a desfășurat pelerinajul celor 1300 intelectuali romini in Italia arată cît de dorită este reluarea unor raporturi de strînsă prietenie intre Romînia și Italia. Ea mai dovedește că sentimentele frățești, tradiționale intre cele două popoare, din fericire n'au fost alterate de incordarea politică externă care au rareori a intunecat raporturile romîno-italiene in ultimii 10 ani.

Destul am așteptat și am răbdat. Țara vrea o prietenie și colaborare reală intre Romînia și Italia fascistă

INSEMNARI

Dela 28 Decembrie 1937, țara are un nou guvern, prezidat de Dl. Octavian Goga, președintele partidului național creștin, și alcătuit din membrii acestui partid, printre care președintele suprem Dl. Profesor A. C. Cuza.

Din acest guvern mai fac parte foști membri ai partidului național țărănesc și ai „Frontului Romînesc".

Față de noul guvern care se infățișează ca un guvern de dreapta și anunță măsuri cu caracter naționalist și creștin, mișcarea legionară a adoptat dintru inceput o atitudine de expectativă binevoitoare, pe care ziarul „Buna Vestire" o formulează astfel:

„Dacă noul guvern va căuta să și implinească idealul său naționalist, il vom aproba. Dacă va căuta să combată idealul naționalist al altora, il vom combate. Dacă noul guvern va urmări eliminarea forțelor iudaice, il vom aproba. Dacă va urmări s'ă[illegible] unor forțe [illegible], il vom combate".

Aceasta este atitudinea partidului „TOTUL PENTRU ȚARĂ" față de actualul guvern.

◁ Dl. Octavian Goga, șeful guvernului a declarat că va dizolva parlamentul eșit din ultimele alegeri. Din declarațiile sale rezultă că disolvarea se va face inainte de convocarea și constituirea Corpurilor Legiuitoare, fixată la 17 Februarie a. c.

◁ *Marea Sa Marele Voevod Mihai a plecat la Atena unde a reprezentat pe M. S. Regele la [illegible] Principelui moștenitor al Greciei.*

◁ D-l Corneliu Z. Codreanu, șeful mișcării legionare, face [illegible] declarații [illegible] [illegible]

Lipsa unui recensămint, complect și temeinic, a fost in nenumărate rînduri subliniată de presa naționalistă. Datele provizorii ale ultimului recensămint al populației, efectuat in 1930, sunt atît de insuficiente și neserioase incît nu se poate pune niciun temei pe ele mai ales in chestiunile cari privesc problema minoritară in general și pe cea jidovească, cu deosebire.

Nimeni nu mai poate admite azi că in Romînia trăesc numai 800.000 de evrei. Cifra populației jidovești pare să fie, după aprecieri aproximative, intre 1.500.000-2.500.000 de jidani.

Intr'o chestiune de existență națională nu se poate lucra însă cu cifre aproximative.

Motive de ordin bugetar nu pot fi invocate la infinit pentru a mai [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] publicarea unor date exacte capabile de a oglindi proporțiile catastrofale pentru Neam pe care le-a luat, inainte și mai ales după război, navala jidovilor in Romînia infama care a fost favorizată sau tolerată de toate guvernele de pînă acum.

Din cauză abondenții de material, foiletonul: „Asediații dela Ripa Galbenă" se amână pentru numărul viitor.

Ministerul muncii a dat o decizie prin care se interzice jidanilor de a mai angaja servitoare creștine mai tinere de 40 ani. Dispoziția e bună, dar lipsită de sancțiune.

Svonuri tendențioase

De către răuvoitori care urmăresc să pescuiască in apă tulbure dind lovituri piezișe in contra mișcării legionare, s'au răspîndit, pe alocuri in județul Buzău, svonuri că legionarii au făgăduit să împartă moșiile [illegible].

Sunt neadevăruri sfruntate. Legionarii din orașul și județul Buzău ca și camarazii din toată țara n'au făgăduit și nu făgăduesc nimic. Promisiunile demagogice sau mijloacele au fost și au rămas specialitatea partidelor iudeo democratice.

Atragem atențiunea camarazilor și prietenilor să se ferească de a da cea mai mică crezare svonurilor dușmănoase și să ne semnaleze pe cei ce răspîndesc știri tendențioase la contra mișcării legionare pentru a fi dați in judecată.

Cine primește două numere pe rînd din „Ideea Națională" se socotește abonat.

Căutăm incasatori conștiincioși pentru orașul și județul Buzău

ORIENTĂRI. Anul VI. no. 11-12 Revista condusă de Preotul C. R. Crișan face din orășelul Moinești pe jumătate jidovit, unul din centrii nervoși ai neamului de unde pornesc invățături și indemnuri ale noii culturi romînești legionare.

Din acest număr remarcăm, articolul *Legionarism și Creștinism* semnat C. R. Crișan. (Al XII-lea dintr'o serie de profunde și indrăznețe capitole ale unui vast studiu interpretator al Legionarismului). Iată cum definește Pr. C. R. Crișan raporturile dintre Legiune și Creștinism: „Creștinismul dă omului un destin, ceiace nu face legionarismul; legionarismul ajută omul a-și realiza acest destin ceeace nu poate face creștinismul, ocupîndu-se de acele realități vii, familia și națiunea, in afară de care insul nu poate fi, și organizînd, dind condiții optime de viață, atît națiunii cît și familiilor ei componente. Legionarismul creștinează statul".

Despre preot și Legiune scrie: „Orice preot trebue să fie legionar; dacă nu poate fi legionar cu atît mai mult nu poate fi preot. Ca preot i se cere mai mult decît unui legionar; dacă nu poate fi mai puțin, cum ar putea fi mai mult?"

Despre desăvirșirea Legiunii in ea insăși: Cine vine in Legiune, se verifică, se cunoaște, devine alt om, crează și se crează, dar nici decum nu crează Legiunea. Pentrucă ea este creată, e gata, totală, perfectă, [illegible] fără de adeziunea [illegible]. Și dacă ea e gata, completă cu orice ființă vie, nimeni nu mai poate aduce in ea ceva care s'o completeze, s'o plinească — ci cel mult să se folosească de ea să lucreze in ea și impreună cu ea, pentru scopul ei, care poate fi și scopul [illegible] creația, creația culturii, învierea [illegible] și a neamului tău".

Lipsa de spațiu ne împiedică de a continua cu citatele. De altfel credem că asupra articolelor Pr. C. R. Crișan vom avea răgazul să revenim. Ele pot fi considerate printre cele mai [illegible] [illegible] contribuții la [illegible] și interpretarea, pe plan [illegible], a fenomenului legionar.

„Orientările" publică și versuri. Subliniem din acest număr pe cele semnate de Gh. [illegible] și Titus Grecinu.

Recenzii conștiincioase [illegible] completează fiecare număr.

In pragul celui de al [illegible] de regulată apariție, „Orientările" pot servi de exemplu de ce poate face dragostea [illegible] pentru credința creștină și ideea națională [illegible] statornică și [illegible] om de cultură și a [illegible] colaboratori uniți [illegible] spiritual cititorilor.

X. X. X.